

Î N C H E I E R E

06 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, Judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de Procuratura Generală a RM, Ministerul Finanțelor al RM și Ministerul Justiției al RM,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Dobrota Victor către Ministerul Justiției al RM, Ministerul Finanțelor al RM și Procuratura Generală a RM, cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 20 mai 2021, prin care a fost casată parțial hotărârea Judecătoria Cahul, sediul Cantemir din 07 octombrie 2020 și emisă o nouă hotărâre în acest sens,

c o n s t a t ă :

La 21 mai 2020, Dobrota Victor a depus cerere de chemare în judecată, împotriva Ministerului Justiției al RM, a Ministerului Finanțelor al RM și a Procuraturii Generale a RM, solicitând încasarea prejudiciului material cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală și ale instanțelor judecătorești în sumă de 20000 lei, cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică, a prejudiciul material cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală și ale instanțelor judecătorești în sumă de 335434, 81 lei, pentru plățile salariale pe perioada suspendării din funcția de Șef al Serviciului Investigații Fraude Economice a Secției de Investigații a Inspectoratului de Poliție Cantemir al Inspectoratului General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne, în perioada 25 martie 2016 – 26 noiembrie 2018, a prejudiciul moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală și ale instanțelor judecătorești în sumă de 1000000 lei și compensarea cheltuielilor de judecată pe care le va suporta în prezenta cauza civilă.

În motivarea acțiunii a invocat că, la 20 octombrie 2000, a fost angajat în câmpul muncii, în cadrul Ministerului Afacerilor Interne, iar la 18 aprilie 2014, în baza ordinului Șefului Inspectoratului General de Poliție nr. 235 ef. a fost numit în funcția de șef al Serviciului Investigații Fraude Economice a Secției de Investigații al Inspectoratului de Poliție Cantemir al Inspectoratului General de Poliție. În perioada respectivă, nu a avut nicio încălcare.

La 16 decembrie 2015, Direcția Generală Teritorială Sud al Centrului Național Anticorupție, a intentat o cauză penală în privința sa, pe faptul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) din Codul penal – săvârșirea de către o persoană publică a

unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice, iar la 19 ianuarie 2016, a fost pus sub învinuire.

Necătând la faptul că, a conlucrat cu organul de urmărire penală și procuratura pentru stabilirea adevărului, a înaintat diverse cereri în cadrul procesului penal, cauza penală a fost expediată în instanța de judecată, pentru judecare în fond.

La 15 martie 2016, Procuratura Anticorupție, Oficiul Sud, a înaintat un demers în adresa Inspectoratului General de Poliție, privind suspendarea lui din funcție în temeiul art. 76 lit. g) din Codul muncii.

La 25 martie 2016, Șeful Inspectoratului General de Poliție, a emis ordinul nr. 169 ef. prin care s-a dispus suspendarea lui Dobrota Victor din funcția de Șef Serviciului Fraude Economice al Secției Investigații Infrațiunii al Inspectoratului de Poliție Cantemir al Inspectoratului General de Poliție, până la adoptarea deciziei definitive pe cauza penală.

Prin sentința Judecătorei Cahul, sediul Cantemir, din 02 martie 2018 (menținută prin decizia Curții de Apel Cahul, din 14 noiembrie 2018), Dobrota Victor a fost achitat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de alin. (1), art. 328 din Codul penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 22 mai 2019, recursul declarat de către acuzatorul de stat, împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 14 noiembrie 2018, a fost declarat inadmisibil.

Totodată, în baza deciziei Curții de Apel Cahul din 14 noiembrie 2018, prin ordinul nr. 538 ef. din 26 noiembrie 2018, a fost dispusă revocarea ordinului Șefului Inspectoratului General de Poliție nr. 169 ef. din 25 martie 2016 cu privire la suspendarea contractului individual de muncă, încheiat cu Dobrota Victor.

Astfel, Dobrota Victor a solicitat Inspectoratului General de Poliție, achitarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă, pentru perioada 25 martie 2016 – 26 noiembrie 2018, precum și calcularea și achitarea ajutorului material pentru perioada vizată, însă, cererea înaintată a fost respinsă, cu motivul că, plățile respective urmează să fie adjuocate din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției în baza unei hotărâri judecătorești, adoptată prin prisma Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998, privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

Respectiv, reclamantul consideră că întrunește toate condițiile prevăzute de Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, și este îndreptățit de a solicita repararea prejudiciului material și moral cauzat, deoarece, a fost achitat de săvârșirea unei infracțiuni, a avut loc o tergiversare enormă a procesului penal, și anume – cauza penală a fost pornită la 16 decembrie 2015, dosarul penal s-a aflat în procedura instanței de fond din 11 februarie 2016 până la 02 martie 2018, în instanța de apel în perioada din 06 iunie 2018 până la 14 noiembrie 2018 și în instanța de recurs în perioada din 07 martie 2019 – 22 mai 2019. Totodată, el nu a putut să activeze în perioada din 25 martie 2016 până la 26 noiembrie 2018, fiind privat de posibilitatea de a-și întreține familia, fiind pus într-o situație financiară precară, deoarece a luat un credit bancar în mărime de 50000 lei.

Mai mult ca atât, a fost nevoit permanent să se prezinte în ședințele de judecată, fiind lipsit de posibilitatea de a pleca peste hotarele țării pentru a munci, fiind totodată nevoit

să împrumute surse financiare de la rude apropiate, pentru a-și întreține familia.

Din aceste considerente, quantumul prejudiciului moral îl estimează la 1000000 lei.

Totodată, reclamantul a menționat că nu a reușit să păstreze toate dovezile privind cheltuielile de judecată suportate pe durata procesului penal, păstrând doar probe în sumă de 20000 lei și, respectiv, în acest sens la fel urmează să fie despăgubit.

În privința quantumului prejudiciului material, și anume a plăților salariale, a menționat că potrivit certificatului eliberat de IP Cantemir, pentru anul 2019, Dobrota Victor a primit salariul deplin pentru funcția de Șef al Serviciului Investigații Fraude Economice, în sumă de 125670, 28 lei, ceea ce constituie 10472, 52 lei pe lună.

Astfel, pentru perioada cât a fost suspendat din funcție (02 ani și 08 luni), urmează să primească cu titlu de plăți salariale, suma de 335434, 81 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 07 octombrie 2020, s-a admis parțial, acțiunea lui Dobrota Victor.

S-a încasat de la bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al RM, în beneficiul lui Dobrota Victor, prejudiciul material în sumă de 335434, 81 lei, cu titlu de salariu neachitat și 28000 lei, cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică.

S-a încasat de la bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al RM, în beneficiul lui Dobrota Victor, prejudiciul moral în sumă de 20000 lei.

În rest, cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 05 noiembrie 2020, avocatul Victor Baran, în interesele lui Dobrota Victor, a depus cerere de apel împotriva hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir, din 07 octombrie 2020, solicitând casarea hotărârii, în partea ce ține de încasarea prejudiciului moral și emiterea în această parte a unei noi hotărâri, privind încasarea de la bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al RM în beneficiul lui Dobrota Victor, a prejudiciului moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală și ale instanțelor judecătorești, în sumă de 1000000 lei.

La 17 octombrie 2020, Ministerul Finanțelor al RM a depus cerere de apel împotriva hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir, din 07 octombrie 2020, solicitând casarea hotărârii și emiterea unei noi hotărâri, de respingere a acțiunii lui Dobrota Victor.

La 21 octombrie 2020, Ministerul Justiției al RM a depus cerere de apel împotriva hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir, din 07 octombrie 2020, solicitând casarea hotărârii și emiterea unei noi hotărâri, de respingere a acțiunii lui Dobrota Victor.

La 05 noiembrie 2020, Procuratura Generală a RM, a depus cerere de apel împotriva hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir, din 07 octombrie 2020, solicitând casarea hotărârii și emiterea unei noi hotărâri, de respingere a acțiunii lui Dobrota Victor.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 20 mai 2021, s-au respins apelurile Ministerului Justiției al RM, Procuraturii Generale a RM și a Ministerului Finanțelor al RM.

S-a admis apelul declarat de avocatul Victor Baran, în interesele lui Dobrota Victor.

S-a casat parțial, hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir, din 07 octombrie 2020, în partea încasării prejudiciului moral, cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri, prin care:

- S-a încasat de la bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al RM, în beneficiul lui Dobrota Victor, suma de 100000 lei, cu titlu de prejudiciu moral.

În rest, hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir, din 07 octombrie 2020, s-a menținut.

Pentru a decide astfel, referitor la apelurile Ministerului Finanțelor al RM, a Ministerului Justiției al RM și a Procuraturii Generale a RM, instanța de apel a menționat că argumentele din cererile depuse, sunt declarative și neîntemeiate, care nu

își găsesc suport în fapt și în drept, motiv din care le-a respins.

De asemenea, s-a menționat că reprezentanții Ministerului Finanțelor al RM, a Ministerului Justiției al RM și a Procuraturii Generale a RM au interpretat în mod eronat prevederile Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998, privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, or, reieșind din prevederile alin. (1), lit. a), art. 3 din Legea nr. 1545, coroborate cu art. 6 lit. a) din aceeași Lege, precum și circumstanțele constatate în cadrul judecării apelurilor, la caz au fost întrunite condițiile prevăzute de lege, în baza cărora Dobrota Victor, este îndreptățit să beneficieze de repararea prejudiciului cauzat, în urma acțiunilor ilicite ale organului de urmărire penală și a procuraturii.

Suplimentar, instanța a menționat că, deși urmărirea penală este un mijloc de protejare a societății și a statului de la săvârșirea infracțiunilor, și este un mijloc absolut necesar pentru verificarea circumstanțelor săvârșirii pretinsei fapte penale și acumularea probelor, totuși acest fapt nu poate îndreptăți acțiunile organului de urmărire penală și a procurorului, cum ar fi aprecierea greșită a probelor acumulate și întocmirea rechizitoriului cu trimiterea în judecată a cauzei penale. Or, aceste acțiuni au avut un impact asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale lui Dobrota Victor, în special în ceea ce ține de dreptul de a beneficia de prezumția nevinovăției, care reglementează în mod expres că, concluziile privind vinovăția nu pot fi bazate pe presupuneri și urmează să se bazeze pe robe.

Curtea de Apel a mai conchis că, Dobrota Victor, a demonstrat temeinicia pretențiilor sale privind încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă, iar în acest sens, a considerat neîntemeiate argumentele Ministerului Finanțelor al RM, cu referire la cuantumul calculat al prejudiciului material cauzat, or, modul de calculare a salariului mediu, invocat de entitatea apelantă, nu se referă la categoria persoanelor angajate în temeiul contractului individual de muncă.

În privința încasării cheltuielilor de asistență juridică, instanța de apel a menționat că, încasarea cheltuielilor de asistență juridică în cazul cauzării prejudiciului prin tragerea ilegală la răspundere penală, este stipulată în mod expres în art. 7 lit. e) din Legea nr. 1545 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, care este o normă imperativă și nu prevede nicio alternativă, iar reieșind din durata totală a procesului penal și ținând cont de volumul de muncă prestat de avocat, cheltuielile de asistență juridică, suportate de Dobrota Victor, în cadrul procesului penal intentat împotriva sa în sumă de 20000 lei, sunt unele reale, necesare și rezonabile. De altfel, instanța de apel a menționat și despre temeinicia compensării cheltuielilor de judecată suportate de către Dobrota Victor, în cadrul prezentei cauze.

Referitor la apelul declarat de avocatul Victor Baran în interesele lui Dobrota Victor, instanța a remarcat că suma de 20000 lei, acordată de către prima instanță cu titlu de prejudiciu moral, nu este una suficientă. Or, potrivit principiilor stabilite de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, mărimea prejudiciului moral urmează să reprezinte o despăgubire echivalentă valorilor nepatrimoniale lezate, și nu trebuie să reprezinte sume excesive în scopul îmbogățirii fără justă cauză.

Din aceste considerente, reieșind din circumstanțele constatate în cadrul judecării apelurilor, Curtea de Apel a considerat că, suma de 100000 lei, în calitate de prejudiciu moral, va reprezenta o satisfacție echitabilă pentru Dobrota Victor.

La 01 iulie 2021, prin intermediul serviciului poștal, Procuratura Generală a RM a

depus cerere de recurs prin care s-a solicitat casarea deciziei Curții de Apel Cahul din 20 mai 2021 și emiterea unei noi hotărâri privind respingerea acțiunii lui Dobrota Victor.

La 08 iulie 2021, prin intermediul serviciului poștal, Ministerul Finanțelor al RM a depus cerere de recurs prin care s-a solicitat casarea hotărârii Judecătoreiei Cahul, sediul Cantemir din 07 octombrie 2020 și a deciziei Curții de Apel Cahul din 20 mai 2021, cu emiterea unei noi hotărâri privind respingerea acțiunii lui Dobrota Victor.

La 04 august 2021, a fost înregistrat recursul Ministerului Justiției al RM prin care s-a solicitat casarea hotărârii Judecătoreiei Cahul, sediul Cantemir din 07 octombrie 2020 și a deciziei Curții de Apel Cahul din 20 mai 2021 cu emiterea unei noi hotărâri privind respingerea acțiunii lui Dobrota Victor.

În motivarea cererilor de recurs, s-a invocat că instanțele de judecată au aplicat eronat normele din Legea nr. 1545-XII din 25 februarie 1998 ”privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești”, or, pentru a dispune încasarea prejudiciului cauzat, în temeiul legii citate, este necesară întrunirea cumulativă, atât a circumstanțelor prevăzute de art. 6, cât și a celor prevăzute de art.3, acestea fiind indisolubile și neputând fi aplicate separat.

De asemenea, s-a menționat că nu orice acțiune a organelor de drept și instanțelor judecătorești, atrage după sine răspunderea Statului.

Suplimentar, recurenții consideră că acțiunea reclamantului/intimat este neîntemeiată, deoarece în speță nu au fost constatate temeiurile prevăzute la Legea nr. 1545-XII din 25 februarie 1998 ”privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești”. Mai mult ca atât, dreptul la despăgubire apare doar dacă se demonstrează, printr-un act judecătoresc de dispoziție irevocabil, că acțiunile întreprinse de organul de urmărire penală sunt/au fost ilegale.

Reieșind din circumstanțele cauzei, prin prisma reglementărilor normelor menționate mai sus, recurentul remarcă faptul că la materialele cauzei nu există niciun act procedural definitiv și irevocabil al instanței de judecată sau al organului ierarhic superior, prin care s-a stabilit ca fiind ilegale măsurile procedurale întreprinse de organul de urmărire penală.

Prin prisma normei art. 3 din Legea nr. 1545-XII din 25 februarie 1998 ”privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești”, se menționează că este reparabil prejudiciul material și moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma reținerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declarație de a nu părăsi localitatea sau țara, tragerii ilegale la răspundere penală; condamnării ilegale, confiscării ilegale a averii, supunerii legale la muncă neremunerată în folosul comunității; efectuării ilegale, în cazul urmăririi penale ori judecării cauzei penale, a percheziției, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, eliberării sau suspendării ilegale din lucru (funcție), precum și în urma altor acțiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice; supunerii ilegale la arest administrativ, reținerii administrative ilegale sau aplicării ilegale a amenzii administrative de către instanța de judecată; efectuării măsurilor operative de investigații cu încălcarea prevederilor legislației; ridicării ilegale a documentelor contabile, a altor documente, a banilor, a ștampilelor, precum și în urma blocării conturilor bancare.

În această ordine de idei, recurenții au menționat că intimatul nu a fost atras ilegal la

răspundere penală și nu i-a fost acordat statut de ”condamnat”, fiind doar în calitate de bănuit/învinuit de comiterea unei infracțiuni în baza probelor acumulate în cadrul urmăririi penale, după care, urmărirea penală în privința lui a fost încetată.

Mai invocă că măsurile procesuale aplicate în privința intimatului sunt prevăzute de legislația procesual penală și urmau a fi aplicate pentru cazul de infracțiune, săvârșirea căreia îi era imputată, toate acțiunile organului de urmărire penală au reieșit din complexitatea cauzei, gravitatea faptei și au fost îndreptate în vederea elucidării tuturor circumstanțelor, asupra vinovăției sau nevinovăției persoanei menționate prin actul de sesizare, privind existența bănuielii rezonabile de comiterea infracțiunii.

Astfel, instanțele inferioare neîntemeiat au admis pretențiile reclamantului/intimat, în contextul în care prin prisma prevederilor enunțate rezultă expres că pentru angajarea răspunderii statului pentru prejudiciul cauzat prin erori judiciare și de urmărire penală, sunt necesare unele condiții speciale, și anume existența acțiunilor ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și instanțelor judecătorești.

În partea ce ține de încasarea din contul bugetului de stat în beneficiul intimatului a prejudiciului moral, consideră că concluzia instanțelor de judecată este neîntemeiată, or, prezenta acțiune nu întrunește toate condițiile de aplicabilitate a Legii nr.1545, prin urmare, nu există nici temei legal de a solicita încasarea acestui prejudiciu, în condițiile în care intimatul nu a fost condamnat.

Cu referire la prevederile art.434 alin.(1), (2) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil menționează că, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Cahul din 20 mai 2021, a fost expediată participanților la proces la 14 iunie 2021, însă momentul recepționării actului judecătoresc, nu a fost posibil de constatat.

Astfel, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului, consideră că recursurile Procuraturii Generale a RM, din 01 iulie 2021, a Ministerului Finanțelor al RM, din 08 iulie 2021 și a Ministerului Justiției al RM, din 04 august 2021, au fost depuse în termen. (f.d.7, 13, 16 vol.II)

Analizând temeiurile invocate în cererile de recurs, în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul consideră că recursurile Procuraturii Generale a RM, a Ministerului Finanțelor al RM și a Ministerului Justiției al RM sunt neîntemeiate și urmează a fi declarate inadmisibile, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict

delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurenți nu pot duce la admisibilitatea recursurilor, deoarece, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursurilor, fiind lipsite de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenților cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursurilor, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurenților, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestora cu soluția dată de instanța de apel și prima instanță, iar argumentele recursurilor nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune casarea actelor judecătorești contestate.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în recursurile Procuraturii Generale a RM, a Ministerului Finanțelor al RM și a Ministerului Justiției al RM.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursurilor ca fiind admisibile.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibile recursurile Procuraturii Generale a RM, a Ministerului Finanțelor al RM și a Ministerului Justiției al RM.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Galina Stratulat,

Iurie Bejenaru